

Μία αστυνομική διάταξις. Κατά τινε διατάξιν τῆς αστυνομίας στηριζομένη ἐπὶ τοῦ ποινικοῦ νόμου αἱ ἄμαξαι δὲν πρέπει νὰ τρέχωσιν ταχέως εἰς τοὺς συγκαζομένους δρόμους, τὴν νύκτα δὲ πρέπει νὰ ἔχωσιν ἀνημμένους δύο φανούς. Οὐδετέρα τῶν διατάξεων τούτων αὐστηρῶς τηρεῖται. Ἡ πρώτη μάλιστα δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν οὐδόλως. Ἀμαξαι ἐλαύνουσιν ἀπὸ ρυτῆρος εἰς τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς οὐδενὸς κωλύοντος. Πολλοὶ δὲ ἄμαξαι τὸ ἐσπέρας ἐλαύνουσιν ἄνευ οὐδενὸς φωτὸς, ἢ μὲ ἓνα μόνον φανόν.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΑΣΕΩΣ

Ἐκ πολλῶν παρατηρήσεων εὐρέθη ὅτι τὸ νιτρικὸν ἄμυλον εἰς δόσεις ἐκ πέντε σταγόνων ἐνεργεῖ ἀγαθὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ναυτίαςεως. Ἐν τῇ διασῆμῳ ἱατρικῇ ἐφημερίδι τοῦ Λονδίνου *Lancet*, ὁ Δρ. *I. R. Leeson* λέγει περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου: Δύο θεωρίαι ὑπάρχουσι περὶ τῆς ναυτίαςεως, ἡ μία εἶναι ὅτι προέρχεται ἐκ τῆς σαλεύσεως τῆς τροφῆς ἐν τῷ στομάχῳ, καὶ ἐπομένως τῆς ἐνοχλήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ διαφράγματος διὰ τοῦ δονισμοῦ τῆς, ἐκ τούτου δὲ ὡς φυσικὴ συνέπεια ἔρχεται ὁ ἔμετος καὶ ἡ ναυτίασις ἢ ἑτέρα ὅτι ὁ στόμαχος οὐδόλως προξενεῖ τὴν ναυτίασιν, ἀλλ' ἡ ἀφορμὴ αὐτῆς εἶναι ἡ συμφορήσις αἵματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ τὸ ἐγκεφαλικὸν νεῦρον, ὅπερ ἐνεργεῖ κατ' ἀντανάκλασιν ἐπὶ τοῦ στομάχου. Οἱ τὴν θεωρίαν ταύτην παραδεχόμενοι μεγάλα καλὰ προσδοκῶσιν ἐκ τοῦ νιτρικοῦ ἄμυλου. Ποῖα τῶν δύο τούτων θεωριῶν εἶναι ὀρθὴ δὲν ἀξίω νὰ εἴπω, ἀλλ' ἔχω τὴν ἰδέαν ὅτι εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἔχομεν ὀλίγον ἐξ ἑκάστης, ὅτι δὲ μὲ πλήρη στόμαχον ὀλίγον δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν ἐκ τοῦ ἄμυλου. Ἐνῶ εἰς περιπτώσεις καθαρώτερον νευρικὰς, ἰδίᾳ ἐπὶ γυναικῶν, ἔχομεν ἐν αὐτῷ λίαν ἐπιτυχῆς θεραπευτικὸν μέσον.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Δοκιμὴ νερομένου γάλακτος. Βελόνη τοῦ πλεξιμάτος λίαν στιλπνὴ ἐμβαπίζεται ἐντὸς ἀγγείου γάλακτος, ἀμέσως δὲ ἀνέλκεται εἰς κάθeton διέθουσι. Ἐάν τὸ γάλα εἶναι καθαρὸν, μέρος τοῦ βευστοῦ θάλει κρέμασθαι ἀπὸ τῆς βελόνης· ἀλλ' ἐάν ὕδωρ ἐτέθη εἰς τὸ γάλα, ἔστω καὶ ἐλάχιστον, τὸ βευστὸν δὲν θάλει κολλῆσαι εἰς τὴν βελόνην.

* * * Ἐάν ὁ βραχίον ἐνὸς ἀνθρώπου ἦτο τόσῳ μακρὸς ὥστε νὰ φθάσῃ τὸν ἥλιον θὰ παρήρχοντο τρία ἔτη πρὶν ἢ αἰσθανθῆ ὅτι αἱ δάκτυλοι του ἐκάησαν.

* * * Ἡ βασίλισσα τῶν γύφτων ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἀπεβίωσε τὸν ἀπελθόντα Φεβρ. ἐν τῇ πόλει Dayton τῆς πολιταίας Ὀχάιο. Ἡ ἐκπορὰ αὐτῆς ἐγένετο παρόντων 20,000 ὑπηκόων τῆς. Τὸ σῶμα αὐτῆς ἐδαλσαμώθη καὶ ἐξετέθη ἐπὶ πολλοῦς μῆνας εἰς θέαν τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτὴν καὶ ραιόντων ἀνθῆ ἐπ' αὐτῆς. Ἡ ἀποθανοῦσα βασίλισσα προσβεηκυίας ἡλικίας εἶχεν ἐξαιρετικὴν δύναμιν νὰ λέγῃ τὴν τύχην. Οἱ γύφτοι ἐν Ἀμερικῇ κατέχουσι πολλοὺς ἀγρούς, ἐμποροῦνται δὲ εἰς διάφορα τῶν Ἡν. Πολιτειῶν μέρη πλανώμενοι τῆδε κκεῖσε καὶ ἐν σκηναῖς διαιτῶμενοι.

* * * Τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ψηφισθὲν ποσὸν πρὸς παράστασιν τῆς χώρας εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν Πα-

ρισίων ἦν 450,000 δολλ. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐκρίθη ἀνεπαρκὲς καὶ μεγάλως ἐζημίωσε τὴν ἐμπρέπουσαν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς παράστασιν.

* * * Κατασκευὴ μετ' ἀλάνης. Ἐν δροαμὶ ἀνιλίνης μετ' ἀλάνης τρίβεται ἐν 60 σταγόνων ἰσχυροῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέως καὶ 1 1/2 οὔγκιας οἰνοπνεύματος. Τὸ ἐκ τῆς μίξεως βευστὸν ἀναλύεται ἀκολούθως ἐντὸς θερμῆς διαλύσεως 1 1/2 δροαμίου ἀραβικοῦ κόμμεως καὶ 6 οὔγκιων ὕδατος. Ἡ μετ' ἀλάνης ἢ οὕτω παραχθισομένη οὐδόλως φθείρει τὰς χαλυβδίνους γραφίδας οὐδὲ πῆγνυται καὶ δὲν ἀφίνει ἴζημα.

* * * Ἐκ παρατηρήσεων τοῦ καθηγητοῦ K. Ducloux ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Λυὸν εὐρέθη ὅτι ἡ του μεταξοσκώληκος ἐκκόλαψις δύναται νὰ γίνῃ κατ' ἀρέσκειαν. Ἀμὰ ὡς τὰ ὡτὰ τερωθῶσιν ἢ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας μετέπειτα ἐμβαπτίζονται ἐν ὕδατι ἔχοντι θερμότητα 50° τοῦ ἐκατονταβάθμου ἐπὶ τινε δευτερόλεπτα.

* * * Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ πετρελαίου ἐν Ἀμερικῇ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1857. Ἡ ἐξαγωγή κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἐκ τῆς χώρας ταύτης ἀνήλθεν εἰς τὴν ἀξίαν 62 ἐκ. δολλάρων

* * * Μισθοὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. Γεωργοὶ 10 ἕως 15 φρ. τὴν ἐβδομάδα. Κτίσται, ξυλουργοὶ καὶ μηχανικοὶ ἀπὸ 35—65 φρ. Ὑποδηματοποιοὶ καὶ βάπτται 25—40 φρ. Ὑπηρέτριαι ἀπὸ 350—1200 φρ. κατ' ἔτος. Ἐνοικία διὰ τοὺς τεχνίτας ἐν Λονδίῳ ἀπὸ 6—12 φρ. τὴν ἐβδομάδα δι' ἐν ἢ δύο δωμάτια.

* * * Ἡ Βερολίνοιος συνθήκη ἠλάττωσε τὴν Τουρκίαν κατὰ 72,500 τετρ. μίλια.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 22 ἀριθμῷ Προβλήματος.

Οἱ ἀριθμοὶ 5 καὶ 7.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸ ὁ κ. Π. Θ. Ζ. καὶ ὁ κ. Γ. Π. Κορωναῖος ἐκ Πειραιῶς ἐμμέτρως ὡς ἐξῆς:

Ἄν καὶ ἐγὼ στὸ γεῦμά μου δὲν εἶχον κοῦρκα πῆτα, ἀλλ' ὅμως πολὺ εὐκόλα τὸ πρόβλημα τὸ βρῆκα.

Στὸ χέρι τὸ ἀριστερὸ ἦσαν ἐπτὰ πουλάκια, καὶ πέντε εἰς τὸ δεξιὸ ἀθῶα περιστεράκια.

Ὅταν ὁ κοῦρκος ἔφυγε καὶ εἰς τὰ πέντε πῆγε, ἔμειναν ἐξῆς κτεῖς τὰ δύο χέρια· ἀλλ' ὅταν μῆλκε, ἡ κοῦρκα μέσα στὰ ἐπτὰ, ἦσαν ὀκτὼ στὸ ἓνα, καὶ εἰς τὸ ἄλλο τέσσαρα μόνὰ καὶ χωρισμένα.—

Λύσις Αἰτιγματος ΙΕ'

Ἄσος—Βάσος—δάσος—Θάσος—Κάσος—Τάσος.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸ ὁ κ. Σαράντης Οἰκονόμου, ἐκδότης τοῦ Παργασσοῦ, καὶ ὁ κ. Δ. Ρυδ. ἐμμέτρως ὡς ἐξῆς:

Μὲ κατάντησε ὁ Ἄσος.

Κι' ἀπεσῦρθηκα σὲ Δάσος,

Μὲ σκοπὸ νὰ σκοποθῶ.

Πλὴν μὲ πρόφταξε ὁ Βάσος,

Καὶ μοῦ λέγει, «Νὰ ἢ Θάσος...»

—Καταφύγι νὰ σωθῶ.

Πᾶμε λέγει, τί λυτῆσαι;

Ἡ λησιμόνησας ὅτ' εἶσαι

Τυχρὸς εἰς τὸν παρᾶ;

Κι' ἂν δὲν ἔχει τυχ' ἢ Θάσος,

Νὰ! παρέχει εἶν' ἢ Κάσος,

Πῶχει τόσα τυχερά!...

—Ὁ χυδαῖος ὅμως Βάσος,

Ἄνομισε πῶς ἦταν Τάσος,

Ὁ μεγάλος ποιητῆς...

Γιατί πῆγάμε στὴ Θάσο.

Καὶ ἐκέρδισα τὸν Ἄσο.

Κ' εἶμαι τώρα ἄν Κατῆς.